

2. Нагайчук В. В. Управління грошовими потоками підприємства [Електронний ресурс] / В. В. Нагайчук // Вісник соціально-економічних досліджень. – 2014. – № 1 (52). – Режим доступу: <http://dspace.oneu.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/3355/Управління%20грошовими%20потоками%20підприємства.pdf?sequence=1>. – Назва з екрана.
3. Сорокина Е. М. Анализ денежных потоков организации/ Е. М. Сорокина // Экономический анализ: теория и практика. – 2005. – № 17. – С. 6–14.

*В. А. Власенко, к. е. н., доцент;
Н. О. Удовицька, магістрант
ПУЕТ, м. Полтава*

НАПРЯМИ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ТОРГОВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ ЗМІН

Подальший розвиток економіки України залежить від вирішення проблем, що пов'язані з підвищенням ефективності використання фінансового потенціалу торговельних підприємств. Нові умови господарської діяльності вимагають застосування комплексного підходу до розробки проектів реального інвестування, формування інвестиційного портфелю фінансових інструментів інвестування, реалізації пріоритетних інноваційних проектів, більш якісних, які б відображали відповідну дійсність ситуації та були здатні адаптуватися до змін, що постійно відбуваються у господарюючих суб'єктах і в окремих галузях національної економіки.

Актуальність дослідження даної проблематики викликана тим, що на практиці інвестиційна діяльність є важливою детермінантою сталого економічного зростання кожної розвинутої країни, яка прагне забезпечити умови для розширеного відтворення основного капіталу. Саме тому як на макро-, так і на мікрорівні необхідно розробляти нові заходи, що призведуть до активізації інвестиційної діяльності на українських торговельних підприємствах.

Метою дослідження є узагальнення основних напрямів управління інвестиційною діяльністю торговельних підприємств в умовах трансформаційних змін.

Варто наголосити на тому, що оздоровлення економіки нашої країни неможливе без активізації процесів інвестування, пошуку надійних і стабільних джерел інвестиційних ресурсів та формування сприятливого інвестиційного клімату.

В цілому, під інвестиційною діяльністю розуміють комплекс заходів і дій фізичних та юридичних осіб, які вкладають власні кошти (у матеріальній, фінансовій або іншій майновій формі) з метою отримання прибутку. При цьому, інвестор є суб'єктом інвестиційної діяльності, який приймає рішення та вкладає власні, позикові та залучені кошти в об'єкти інвестування [3, с. 68].

Разом з тим, управління інвестиційною діяльністю – це процес формування, розподілу та використання інвестиційних ресурсів торговельного підприємства у різних формах з метою підвищення розміру прибутку або отримання соціального ефекту. З іншого боку, це процес впливу суб'єкту управління (керівництва) на об'єкти управління (персонал) з метою формування інвестиційного портфелю реальних та фінансових інвестицій з метою забезпечення розвитку торговельного підприємства у довгостроковій перспективі на простій і розширеній основах.

Основною метою управління інвестиційною діяльністю є забезпечення найбільш ефективних шляхів реалізації інвестиційної стратегії підприємства на окремих етапах його життєвого циклу [2, с. 81].

Зрештою, важливими джерелами фінансування інвестиційної діяльності торговельних підприємств виступають:

1) власні та внутрішньогосподарські резерви інвестора, що включають в себе початкові внески засновників до статутного капіталу і частину грошових коштів, отриманих в результаті господарської діяльності;

2) залучені кошти, що отримані від продажу акцій, пайових та інших внесків юридичних осіб та працівників торговельного підприємства;

3) централізовані кошти, що надходять у порядку перерозподілу із фондів концернів, асоціацій та інших об'єднань підприємств;

4) бюджетне фінансування з відповідних фондів на виконання державних, регіональних або галузевих цільових програм;

5) кошти іноземних інвесторів, що надаються у формі фінансової або іншої участі у статутному капіталі спільних підприємств [1, с. 52–53].

До важливих форм фінансування інвестиційної діяльності торговельних підприємств належать: самофінансування (за рахунок власних фінансових ресурсів), кредитне фінансування (за рахунок банківського чи комерційного кредиту) та змішане фінансування (як комбінація декількох джерел фінансування).

На наш погляд, під час здійснення інвестиційної діяльності торговельного підприємства необхідно дотримуватися рекомендованих основних етапів проектного циклу:

1. Формулювання інвестиційного проекту (ідентифікація). Керівництво торговельного підприємства має аналізувати його поточний стан та визначити найбільш пріоритетні напрями подальшого розвитку.

2. Розробка (підготовка) плану інвестиційного проекту. Повинне проводитися поступове уточнення та удосконалення плану інвестиційного проекту за всіма напрямками його реалізації.

3. Експертиза інвестиційного проекту. Це є найважливішим етапом проектного циклу, на якому інвестор або сам проводить експертизу інвестиційного проекту за всіма напрямками, або залучає для цього авторитетну консалтингову компанію.

4. Реалізація (здійснення) інвестиційного проекту. Ця стадія охоплює реальний розвиток бізнес-ідеї до того моменту, коли інвестиційний проект вводиться в експлуатацію.

5. Оцінка результатів впровадження інвестиційного проекту. Має проводитися, як після закінчення інвестиційного проекту в цілому, так і у процесі його реалізації. Основна мета стадії – порівняння ідей, що закладені в інвестиційний проект із визначенням ступеню їх фактичного виконання.

Необхідно наголосити на тому, що інвестиційна діяльність торговельних підприємств повинна дозволяти одночасно реалізовувати різні види інвестиційних проектів (індивідуальні та портфельні) за допомогою внутрішніх та зовнішніх джерел. Це

сприятиме упорядкуванню структури інвестиційних ресурсів, забезпеченню одночасної реалізації окремих проектів реальних та фінансових інвестицій, чіткому розподілу джерел фінансування між найбільш привабливими інвестиційними програмами.

Таким чином, до перспективних напрямів управління інвестиційною діяльністю сучасних торговельних підприємств можна віднести впровадження реальних інвестиційних проектів, формування портфелю фінансових інвестицій та реалізацію різних форм інноваційних інвестицій. Ефективним інструментом управління інвестиційною діяльністю торговельного підприємства в умовах суттєвих змін кон'юнктури інвестиційного ринку виступає також сформована інвестиційна стратегія.

Запропоновані етапи проектного циклу дозволять узагальнити прийняті заходи з боку вищого керівництва торговельних підприємств під час реалізації інвестиційної політики, незалежно від виду капіталовкладень, джерел і форм їх фінансування, наявності довгострокових конкурентних переваг.

Список використаних інформаційних джерел

1. Коюда О. П. Інвестиційна привабливість і життєвий цикл підприємства / О. П. Коюда // Коммунальное хозяйство городов. Серия «Экономические науки». – № 46. – Київ : Техніка, 2002. – С. 49–57.
2. Непогодіна Н. І. Сутність і місце інвестиційної стратегії у загальній стратегії розвитку підприємства туристичної галузі / Н. І. Непогодіна // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2007. – № 3. – Т. 2. – С. 80–84.
3. Управління інвестиційно-інноваційною діяльністю: теорія, практика, досвід : монографія / за ред. М. П. Денисенка, Л. І. Михайлової. – Суми : Університетська книга, 2008. – 1049 с.

*Л. В. Дробиш, к. е. н., доцент;
Ю. В. Карпенко, к. е. н., доцент
ПУЕТ, м. Полтава*

МОТИВАЦІЯ ПЕРСОНАЛУ ТУРИСТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА НАПРЯМИ ЇЇ УДОСКОНАЛЕННЯ

Ефективне використання персоналу є найважливішим чинником конкурентоспроможності будь-якого підприємства. Однак